

சோட்டே பாபா

சோட்டே பாபாவைக் கொண்டே பவத்தை கடந்து விட வேண்டும். மீண்டும் பிறவா நிலையை அடைய வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் ஆன்மன் சோட்டே பாபாவின் மனதில் உறுதி நிலையை அடையச் செய்தது. ஒரு முறை ஸதலகாவிற்கு அருகாமையில் எட்டு கி.மீ., தொலைவில் உள்ள போர் கிராமத்தில் முனிஸ்ரீ நேமிநாதர்ஜி சல்லேகனை எடுத்துக் கொண்டார். இதையறிந்த சோட்டே பாபா அவருக்கு பணிவிடை செய்ய சென்று விட்டார். இரவு-பகலாக அவருடன் இருந்து தகுந்த சேவைகளை செய்து வந்தார். முனிவரின் உடல் நிலை மிகவும் பலமிழந்து விட்டது. நாடித் துடிப்பும் வெகுவாக குறையத் தொடங்கியது. இதையறிந்த சோட்டே பாபா பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு முனிவரின் தலைப் பகுதியை தன்னுடைய தொடையில் உயர்த்தி சாய்த்துக் கொண்டு பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரத்தை ஜெபிக்கத் தொடங்கி விட்டார். முனிவரும் சமாத்ரி நிலையை அடைந்தார். முறைப்படி தகனம் செய்வதற்கான அத்தனை ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார். சோட்டே பாபாவிற்கு இது தான் முதல் அனுபவம். சல்லேகனை எடுத்து சமாத்ரி மரணம் தழுவிய முனியை தகனம் செய்தது.

சோட்டே பாபா தனிமையை நாடிச் செல்வார். இயற்கை சூழ்நிலையில் அமர்ந்து ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கி விடுவார். அவ்வாறு ஒரு முறை ஒரு நதியின் கரையினில் அமர்ந்து ஆழ்ந்த சிந்தனை செய்து கொண்டே தியானத்தில் மூழ்கி விட்டார். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. பாபாவின் நண்பர் மாருதி அவரைத் தேடிக் கொண்டு நதிக்கரைக்கு வந்து விட்டார். மாருதி குரல் கொடுத்த பிறகு தான் தியானத்தில் இருந்து விடுபட்டார். வித்யா இங்கே என்ன செய்கிறாய்? வெகு நேரமா உன்னை காணவில்லை என்று அப்பாஜி என்னிடம் கேட்டார். நேரம் ஆகிறது, வா வீட்டிற்கு போகலாம்! என்று மாருதி கூறினார். சிந்தனையில் இருந்து முழுமையாக விடுபடாத பாபா மௌனமாகவே இருந்தார். மாருதி மீண்டும், நீ இங்கே என்ன பண்ண? என்ன யோசனை? என்று கேட்டார். அதற்கு பாபா, எதுவும் இல்லை! எதிர்காலத்தைப் பற்றித் தான்! எனக் கூறினார். படிப்பை முடிப்போம், பிறகு எதிர்காலத்தைப் பார்க்கலாம் என்றார் மாருதி. இந்த படிப்பால் எந்த மாற்றமும் வரப்போவதாக தெரியவில்லை. என்னுடைய சிந்தனையோ அதையும் தாண்டிச் செல்கிறது. இப்பொழுது நாம் படிக்கின்ற படிப்பு வயிற்றை மட்டும் தான் நிரப்பும் என்று பதில் அளித்தார் சோட்டே பாபா. படிப்பதே சம்பாதிக்கத் தானே? பிறகு என்ன வேண்டும்? என்றார் மாருதி. பிறவிச் சுழலில் இருந்து

விடுபட வேண்டும், அதற்கு ஒரே வழி துறவறம் என்றார் பாபா. அதிர்ந்து போன மாருதி தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு, அதற்கெல்லாம் காலம் நிறைய இருக்கு! பேரன், பேத்தி எடுத்த பிறகு யோசிக்கலாம், சரி வா போகலாம்! நேரம் ஆகிறது! என்றார் மாருதி. சோட்டே பாபா எழுந்து வருவதாகத் தெரியவில்லை.

தோத்தா தனது இனிமையான குரலில் பேசத் தொடங்கினார். பாபா பேசுவதே அரிதான காலகட்டத்தில் பாபாவின் பேச்சை செவி மடுத்துக் கேட்டார் மாருதி. இந்த ஊரை விட்டு வெளியே போக வேண்டும், அதுவும் அருகாமையில் போகக் கூடாது, வெகு தொலைவு சென்று விட வேண்டும். அப்பொழுது தான் அப்பாஜி யிடமும், அம்மாஜியிடமும் இருந்து தப்பிக்க முடியும். இல்லையென்றால் அவர்கள் நான் இருக்கும் இடம் அறிந்து வந்து அழைத்துச் சென்று விடுவார்கள் என்று கூறியவாறே மாருதியை நோக்கினார் சோட்டே பாபா. பாபாவின் எண்ணத்தை அறிந்த மாருதி அதை வெளிக்காட்டாமல் பேச்சை திசை திருப்பினார். என்ன ஆயிற்று உனக்கு? ஏதாவது போகக் கூடாத பக்கமாகப் போனாயா? அல்லது பித்து பிடித்து போச்சா? வா! இப்போதைக்கு வீட்டிற்குப் போகலாம்! என்று கூறிக்கொண்டே பாபாவின் கரங்களைப் பற்றி இழுத்தார் மாருதி. இல்லை நான் உண்மையைத் தான் கூறுகின்றேன். எனக்கு நிறைய தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதிகமாக, ஆழமாக ஆகமங்களை படிக்க வேண்டும். அதற்கு வீட்டுச் சூழ்நிலை சரிவராது. ஆன்மப் பாதைக்கு செல்ல வேண்டுமானால் துறவறம் ஒன்றே சரியான வழி. நீ எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்! என அழுத்தமான குரலில் சோட்டே பாபா கூறினார். நான் என்ன செய்யணும்? எங்கே போகணும்? என்று மாருதி கேட்டார். தற்சமயம் ஜெய்பூரில் தேஷ பூஷன்ஜி உள்ளார். அவரிடம் சென்று அடைந்து விட வேண்டும். அதற்கு எனக்கு பொருள் உதவி தேவைப்படுகிறது என்றார் சோட்டே பாபா. அதற்கென்ன அப்பாஜியே செய்து விடுவார் என்றார் மாருதி. அப்பொழுது தான் பாபா, வீட்டிற்கும், யாருக்கும் தெரியக் கூடாது என்று கூறினார். எங்கே போகிறேன்? யாரிடம் போகிறேன்? என்று அழுத்தம் திருத்தமாக கூறினார் பாபா. இதைக் கேட்ட மாருதி முதலில்

ஒரு முறை ஆசாநியூயிடம் ஒரு சிவகர், ஆசாநியூ! நீட்டிஸ் ஸ்ரீதரம் (ஸ்ரீதரத் தகரு) வைக்கலாமா? ஷெக் கேட்டார். அடிநடு ஆசாநியூ நீட்டிஸ் ஸ்ரீதரம் வைக்கக் கூடாது.

உங்கன் ஷெதில் ஸ்ரீதரம் - அசுவம் பஞ்ச ஸ்ரீதரம் வைப்புகள் ஷெக் கூறி ஆசாநியூயிடம் சென்றார்.

